

Příloha k protokolu o SZZ č.

Diplomant: Barbora Suchá

Vysoká škola: **Jihočeská univerzita PF**

Katedra hudební výchovy

Aprobace: **Učitelství pro 2. st. ZŠ**

Datum odevzdání posudku: **27. 5. 2006**

Vedoucí diplomové práce:

PhDr. Martin Horyna

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

České vícehlasé žaltáře ze začátku 17. století

Diplomová práce Barbory Suché se zabývá velmi důležitým a v domácí literatuře nedoceněným fenoménem předbělohorské doby, a to českými adaptacemi čtyřhlasé varianty kalvínského neboli ženevského žaltáře. Prosté písňové parafráze všech 150 biblických žalmů začaly vznikat v 1. polovině 16. století v okruhu frankofonních přívrženců Kalvínovy reformace. Po polovině 16. století je kongeniálním způsobem upravil do čtyřhlasé podoby skladatel Claude Goudimel. Žaltář se stal základem bohoslužebného zpěvu mezi kalvinisty a začal být překládán do dalších jazyků a přejímán dalšími nekatolickými církvemi. Po německém překladu Ambrosia Lobwassera se objevil i český překlad bratrského kněze Jiříka Strejce a žaltář se stal běžným jak v prostředí Jednoty bratrské, tak u utrakvistů. Svědčí o tom velké množství různých českých vydání. Podrobnou historií žaltáře se zabývá diplomantka v úvodní části práce. Tato část čerpá převážně z cizojazyčné literatury z poslední doby. V další části se věnuje problematice čtyřhlasého žaltáře v našich pramenech. Hlavním pramenem je jí rukopisný Dačický žaltář (kolem 1620), který srovnává zejména s tiskem čtyřhlasého žaltáře vydaným u Daniela Karolida z Karlsperka (Praha 1618) a s žaltářem vydaným spolu s bratrským kancionálem z roku 1615. Určité detaily srovnává ještě s dalšími tisky z let 1590, 1593, 1596 a s dalším rukopisem z Miletína ve východních Čechách z roku 1617. Zajímavé jsou výsledky porovnání. Přestože tradice českého čtyřhlasého žaltáře vychází z jedné základní linie, není zcela jednotná. Každý z použitých čtyřhlasých žaltářů obsahuje i unikátní zpracování, která se jinde nevyskytují. Protože nebylo možné srovnání s Goudimelovými originály, není zřejmé, zda jde o využití různých Goudimelových verzí nebo o zařazení skladeb jiných autorů. Po textové stránce se od sebe čtyřhlasé žaltáře příliš neliší a drží se poměrně věrně Strejcovu textu, větší odchylky jsou patrné z bratrské edice z roku 1615, které svědčí, že redaktori bratrských kancionálů každé nové vydání aktualizovali. Za textovou částí (39 stran) následuje kompletní notová edice Dačického žaltáře doplněná odchylnými variantami z Karolidova tisku (181 stran), kritický aparát s kompletními texty (119 stran) a faksimilované ukázky.

Diplomová práce B. Suché svědčí jak o schopnostech diplomantky tak o jejím pracovním nasazení. Ediční stránka práce odpovídá mezinárodním standardům používaným pro vydávání hudby pozdní renesance. Diplomantka se musela vyrovnat jak s jiným notačním systémem (pozdní bílá menzurální notace) tak s obtížně čitelným rukopisným textem začátku 17. století. Jazyková stránka práce je velmi pečlivá, podíl práce s literaturou a s prameny je vyvážený včetně všech formálních náležitostí, jako je dokumentace zdrojů poznatků. Práce reprezentuje velmi hodnotný ediční počín značně přesahující požadavky kladené na diplomové práce a měla by být publikována.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě, navrhuji hodnocení výborně.

Martin Horyna

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **v ý b o r n ě**

PhDr. Martin Horyna, v.r.

podpis vedoucího diplomové práce

V Českých Budějovicích dne **27. 5. 2006**

Stupeň klasifikace:	v ý b o r n ě	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------------	-------------	-------	-----------